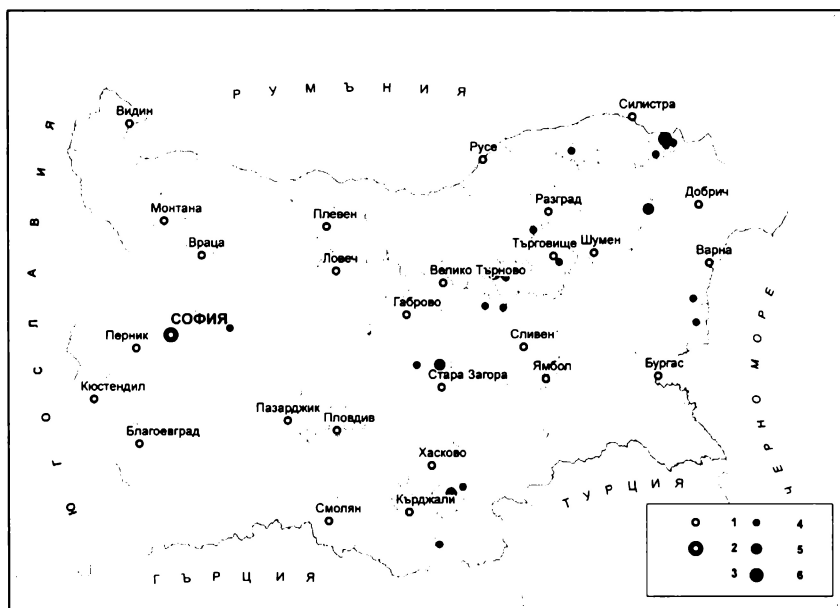


(Сеслав); Каспичан (Каспичан); Върбица (Върбица); Алфатар (Бистра), Аврен (Синдел) и гр. Други по-големи съсредоточия са в общините



Фиг. 21. Териториално разпределение на селищата с относителен дял на ромското население над 30% през 1965 г. (виж легендата на фиг. 20)
 Fig. 21. Spatial distribution of the settlements with relative share of Roma population more than 30% as of 1965 (see legend of Fig. 20)

Хасково (Криво поле, Динево, Конуш), Созопол (Габър, Равна гора), Сливен (Чинтулово, Самуилово), Пазарджик (Юнаците, Говедаре), Елена (Добревци, Мирчовци) и гр. (фиг. 22).

- През **2001 г.** намалява концентрацията на тези селища в Североизточна България с над 10 пункта за сметка на нарастването им в Югоизточна и Южна Централна България. В *Югоизточна България* това са общините със съответните селища – Средец (Драчево), Созопол (Равадиново, Крушево, Росен), Поморие (Медово, Бата), Камено (Кръстина, Свобода); в *Южна Централна България* – Хасково (Корен, Конуш, Маслиново и гр.), Стара Загора (Памукчиц, Хрищени) и гр. Друга тенденция след 1989 г. е нарастването на селищата в *Югозападна България* – в общините Ботевград (Литаково, Новачене), Земен (Калотинци) и гр., и в *Северна Централна и Северозападна България* – общините Плевен (Николаево), Монтана (Доктор Йосифово), Криводол (Галатин, Баурене), Долни Дъбник (Бъркач), Бяла Слатина (Върбица, Бъркачево), Бойчиновци (Портитовци) и гр. (Приложение 34).